

for Vestkysten af Jylland, hvor der kun kræves en Forbedring af Havneforholdene, for at der kan skaffes Mulighed for et langt rigere Fiskeri end det, som nu finder Sted. Jeg tillod mig ved den nævnte Lejlighed at henlede Opmærksomheden paa den kolossale Udvikling, som har fundet Sted i det egentlige Håvfiskeri i den sidste Menneskealder og navnlig i de senere Tider. Englændere, Franskmand og Tyskere m. fl. drive et meget stort Havfiskeri ved Island og til Dels ved Færøerne og i Nordsøen. Ja, de have endog udstrakt deres Fiskeri til fjernere Have, saaledes til det hvide Hav og til Kysten af Portugal og Spanien, og herved indvindes der overordentlig store Værdier. Hvorfor skulde Danmark ikke kunne udvikle sit Fiskeri til noget meget betydeligere end det, det er nu? Man kan maaske henvide til, at der har været sat Foretagender i Gang, og at disse ere mislykkede. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men kun sige, at jeg haaber, man vil kunne drage Lære af de Forsøg, der ere gjorte. Jeg skal pege paa Betydningen af, at man, hvis Foretagender skulde sættes i Værk, skaffer sig de bedst mulige Ledere. Jeg skal pege paa, at derovre i England findes en hel Del Danske, som ere Ledere af Fiskeri der, og som have et godt Navn. Jeg læste i en Avis forleden Dag, at en engelsk Damper var strandet ved Norges Kyst. Den havde været i det hvide Hav og førtes af en dansk Mand, og der var andre danske Mænd om Bord. Jeg tror, man skulde søge at faa disse Folk, der ere nøje kendte med det praktiske Fiskeri, hjem og lade dem lede selve Fiskeriet. Saaledes gjorde vi i sin Tid paa Færøerne, og paa den Maade ere vi komne vidt frem. Danmark har erobret sig en Førerstilling paa Landbrugets Omraade, og der gælder det nærmest om at fastholde, hvad der er indvundet. Overhovedet er der for Danmark ikke noget Land at vinde — jeg skal dog i saa Henseende undtage Hedeplantninger og lignende —, men Havet er aabent for alle. Paa den almindelige Søfarts Omraade indtager Danmark en smuk Stilling, men hvad det egentlige Havfiskeri angaar, staar Danmarks Hovedland meget langt tilbage. Jeg ser saaledes af Fiskeriberetninger, at der paa Vestkysten af Jylland — og det er vel det egentlige Havfiskeri — i det sidste Aar kun er fisket for et Par Millioner Kroner. Paa dette Omraade er der et betydeligt Arbejde at gøre for den Ungdom, der mangler Virksomhed og Fortjeneste, og der er et betydeligt Arbejde for de danske Forretnings-

mænd. At rejse Foretagender paa dette Omraade er ganske anderledes nyttigt end f. Eks. Byggespekulation og lignende. Det er en Virksomhed, hvorved der kan bringes betydelige Værdier ind i Landet.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Betragtninger om, hvilken Betydning de internationale Havundersøgelser kunne faa for Landet, men indskrænke mig til at henvide til, hvad jeg her nu har sagt. Og angaaende selve det foreliggende Lovforslag skal jeg kun bemærke, at det fremgaar af Planerne for de Undersøgelser, man agter at iværksætte, at man i de nærmeste Aar vil beskæftige sig med saadanne Opgaver, som vedrøre min Valgkreds, netop Opgaver, som jeg ved den fornævnte Lejlighed udtalte mig om. Der nævnes saaledes, at man agter at foretage Undersøgelser angaaende Nyttfisk ved Færøerne og Island — det gælder navnlig Torsk og Helleflynder —, at man agter at foretage Undersøgelser angaaende Forekomsten af Sild og Hellefisk, samt at man paatænker at udplante og akklimatisere Hummer ved Færøerne. Jeg udtaler min Glæde herover og skal slutte med paa det bedste at anbefale dette Forslag.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen):

Det ærede Medlem fra Ærø (J. Frederiksen), som aabnede denne Debat, polemiserede lidt imod mine Bemærkninger ved Forslagets Forelæggelse, idet han sagde, at den Velvillie, som jeg havde omtalt skulde have mødt Forslaget under Sagens tidligere Fremkomst her i Tinget, egentlig ikke har været til Stede. Det ærede Medlem omskrev imidlertid under sin Paavisning af, hvad han der mente at kunne paastaa, Ordet „Velvillie” til „Glæde”, og jeg tænkte, at han var gaaet videre og havde sagt „Begejstring”, men han sluttede saa karakteristisk nok med at anbefale Forslaget til Tingets Velvillie, og hvad det ærede Medlem sluttede med, have de andre Herrer, som siden have haft Ordet, fortsat med, saa jeg er i det heldige Tilfælde at kunne gentage, hvad jeg sagde ved Forslagets Forelæggelse, at denne Sag her i Tinget — og senest i Dag — er bleven mødt med enstemmig Velvillie.

I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Ærø gjorde, havde jeg tænkt at fremsætte nogle Udtalelser, men da det, jeg havde at sige, efter de Notater, jeg har gjort, er udtalt af de ærede Medlemmer fra Aarhus (Samuelsen), for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og fra Færøerne (Efferse), finder jeg ikke Anledning til at komme ind derpaa, det vilde kun